

[Indenrigsministeren]

– at der for kommuner henholdsvis amtskommuner under ét ikke ved likviditetsforbrug gennemføres kommunale skattelettelser.

Folketinget har endvidere i foråret vedtaget at nedsætte de generelle tilskud til kommuner og amtskommuner for 1986 (konjunkturregulering). Konjunkturreguleringen indebærer, at de generelle tilskud fastsættes til en sådan størrelse, at kommunerne henholdsvis amtskommunerne under ét med de foreliggende skøn over pris- og lønudvikling, udvikling i beskatningsgrundlagene m.v. vil have mulighed for at holde uændret aktivitetsniveau ved uændret skat.

Dette er imidlertid ikke ensbetydende med, at den enkelte kommunes eller amtskommunes økonomi vil være i balance ved uændret aktivitet og skat. Der vil således for den enkelte kommune eller amtskommune kunne gøre sig særlige forhold gældende, f.eks. en lavere vækst i beskatningsgrundlaget end gennemsnitligt, særlige udviklingstendenser i udgiftsbehovene eller lignende. Hertil kommer, at en kommune, hvis økonomi ikke har været i balance før konjunkturomsvinget, heller ikke vil være i balance, når den konjunkturbetingede forbedring af økonomien inddrages ved konjunkturreguleringen af de generelle tilskud.

Dette er imidlertid ikke nogen ny situation. Det har altid været sådan, at kommunerne har måttet tilpasse økonomien til de særlige lokale eller regionale forhold, der måtte gøre sig gældende.

Det forhold, at Århus kommune budgetterer med et likviditetsforbrug i 1986, kan således efter min opfattelse ikke i sig selv begrunde en særlig undersøgelse.

2. I begrundelsen for spørgsmålet fremhæves storbyproblemer som en væsentlig årsag til kommunens økonomiske situation. Der peges især på ekstraudgifter på det sociale område, bl.a. boligsikring, boligydelse og kontanthjælp.

Storbyforholdene og de særlige sociale problemer i de store bykommuner har i de seneste år været genstand for indgående undersøgelser. På grundlag heraf er der gennemført en række ændringer i det kommunale udligningssystem. Disse ændringer har betydet, at kommunernes særlige udgiftsbehov på det sociale område indgår i beregningen

af den kommunale udligning. Det er min opfattelse, at der på denne måde i meget vidt omfang er taget højde for de særlige sociale problemer i de store bykommuner, herunder også udgifterne til kontanthjælp, boligydelse og boligsikring.

Men forbedringer af udligningssystemet er en løbende proces, som sker i takt med, at det statistiske materiale bliver bedre og nye undersøgelser og resultater kommer frem.

Jeg har derfor over for byrådsgrupperne i Århus byråd, som har henvendt sig til mig, tilkendegivet, at såfremt der siden betænkning 1033 er fremkommet nye undersøgelser, som nærmere kan belyse storbykommuners særlige udgiftsbehov, er jeg meget indstillet på at se nærmere på det. Hvis Århus kommune måtte ønske det, drøfter indenrigsministeriet gerne dette spørgsmål på embedsmandsplan.

Spm. nr. S 1657

Til statsministeren (28/8 85) af:

Lenger (VS):

»Vil statsministeren oplyse årsagen til, at regeringen har besluttet at fremskrive 1984-indtægterne med 6 pct. ved forskudsregistreringen for 1986?«

Begrundelse

I bekendtgørelsen om forskudsregistrering m.v. for 1986 er det besluttet at fremskrive 1984-indtægterne med 6 pct. Hermed udtrykker regeringen sine forventninger til indkomstudviklingen.

Folketingets beslutning om udskrivningsloven byggede imidlertid på en forudsætning om en indkomstudvikling på 2 pct. for hvert af årene 1985 og 1986, og det var også denne indkomstudvikling, der lå til grund for overenskomstindgrebet i april 1985.

Såfremt den faktiske indkomstudvikling er 6 pct. fra 1984 til 1986, og såfremt udskrivningslovene kun forøger de enkelte skalatrin og personfradragene med 4,04 pct. fra 1984 til 1986, vil konsekvensen være, at progressionen sætter ind tidligere, og dermed vil der ske en egentlig skatteforhøjelse, der vil være relativt størst for de laveste indtægter.

Derfor ønskes det oplyst, om det er den ene eller den anden indkomstudvikling, regeringen forventer, og hvorfor forskudsregistre-